

Виступ о. Євгена Стасюка підчас 65 РЗЗЗ СУБ

Преосвященніший Владико, Достойний пане Посол, Світла Президія, дорогі делегати й учасники цих Зборів!

Коли я отримав листа запрошення, я здивувався тому, що 65 років минуло як заснувався СУБ. Владика щойно сказав, що вам потрібно робити і над чим ви маєте працювати. А я б хотів нагадати, що тут ще є люди, які перейшли 65 років разом з СУБ-ом. Вони не можуть без нього жити чи його залишити. Вони дуже хочуть, аби ви продовжували їхню справу, аби, як сказав Владика, ми не можемо забути, хто ми є і звідки. Президент Леонід Кравчук колись сказав: «Маємо те, що маємо». Для нас це не пасує. Ми не повинні так казати! Ми повинні мати те, що нам належить, що є наше! Ми сьогодні знаємо, що Україна є: є прапор, герб, назва, президент, який би він не був, але треба пам'ятати, що ми повинні доносити правду українському народові. І те, що ми пережили, тобто ті наші люди, мусить бути донесено українському народові сповна. Треба сказати чітко і ясно – що такою є гірка правда нашого народу. Ми не повинні цього боятися. Українське суспільство повинно навчитися бути відкритим. І сьогодні саме ви, що перейняли естафету батьків, несете те, що батьки вам передали: прагнення будувати українську державу...

Ті, що приїхали сьогодні, що хочуть влитися до нашої громади, їх також треба прийняти, знайти з ними порозуміння. Чому є різниця між українцями, що народилися у Британії і в Україні? Звичайно, ментальність, мислення – різні. Повірте, я знаю це на собі. Сам переосмислюю речі й вчуся жити у цій державі. І їх теж треба зрозуміти. Коли Україна щойно постала, ми відкрили свої серця, але коли в Україні стало дещо не так, ми знову себе закрили, знову стали чогось боятися. СУБ – це велике слово. Лише три літери, але так багато значить для українців, які прибули сюди, і багато значить для вас – членів СУБ. Бо є мета – розбудова України. Все, що СУБ запроваджує сьогодні для української громади Британії, це добре. Я бачу, які зусилля докладаються у Лондоні і на всьому терені, щоб українці пам'ятали, хто вони.

Сьогодні хочу сказати, що вашу працю оцінить Бог. Не все можливо всім догодити. Можуть бути якісь непорозуміння, бо і Христос не міг догодити своєму народові. Тож із проблем не треба робити трагедії. Треба працювати для добра Бога, громади, добра СУБ, добра України. Тож хочу побажати коротко: працюйте. Хай Дух Святий зійде на вас, вселиться у ваші душі, дасть вам терпіння провести ці збори, дасть вам єдність мислення і думок, аби всі ваші плани збулися. Нехай милосердя Боже, Боже благословення і Покров Божої Матері перебуває з вами усіма. Амінь.

Слава Ісусу Христу!